

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
Одеський національний університет імені І.І. Мечникова

«Затверджую»

Ректор

проф. Коваль І.М.

« 26 березня »

2016 р

ОСВІТНЬО-НАУКОВА ПРОГРАМА
підготовки докторів філософії

Освітній рівень
спеціальність
спеціалізація

третій (освітньо-науковий)
033 «Філософія»

Одеса 2016

Галузь знань 03 гуманітарні науки
(шифр та назва)

спеціальність 033 «Філософія»
(шифр та назва)

Тип диплому одиничний
(одиничний, подвійний, спільний)

Обсяг програми 45
(кредитів ЄКТС)

Нормативний термін навчання 4 роки

Схвалено

Вченою радою філософського факультету Одеського національного університету імені І.І. Мечникова
«10» березня 2016 року, протокол № 7.

Затверджено

Вченою радою ОНУ імені І.І.Мечникова
«26» березня 2016 року, протокол №7.

РОЗРОБНИКИ:

Богата Лідія Миколаївна – керівник проектної групи, доктор філософських наук, професор кафедри культурології

Терентьєва Людмила Миколаївна – член проектної групи, доктор філософських наук, професор кафедри філософії природничих факультетів

Голубович Інна Володимирівна – член проектної групи, доктор філософських наук, професор кафедри філософії природничих факультетів

Довгополова Оксана Андріївна, член проектної групи, доктор філософських наук, професор кафедри філософії природничих факультетів

ЗМІСТ

Вступ	Стор. 4
1. Нормативні посилання.....	Стор. 4
2. Мета освітньої програми.....	Стор. 5
3. Вимоги до рівня освіти осіб, які можуть розпочати навчання за програмою та вимоги до професійного відбору вступників.....	Стор. 6
4. Характеристика програми.....	Стор. 6
5. Придатність до працевлаштування та подальшого навчання.....	Стор. 8
6. Підходи до викладання, навчання та оцінювання.....	Стор. 10
7. Форми атестації здобувачів вищої освіти.....	Стор. 18
<i>Таблиця 1.</i> Перелік компетентностей випускників ОНУ імені І.І. Мечникова за спеціальністю 033 – «Філософія».....	Стор. 20
<i>Таблиця 2.</i> Результати навчання, загальні та фахові компетентності випускників ОНУ імені І.І. Мечникова за спеціальністю 033 – «Філософія».....	Стор. 24
<i>Таблиця 3.</i> Зміст підготовки здобувачів освітнього ступеня магістр за спеціальністю 033 – «Філософія» та очікувані результати навчання.....	Стор. 32
<i>Таблиця 4.</i> Розподіл змісту освітньої програми, навчальний час за циклами підготовки, навчальними дисциплінами, практиками та шифри сформованих компетентностей.....	Стор. 37
<i>Таблиця 5.</i> Розподіл змісту освітньої програми та максимальний навчальний час за циклами підготовки.....	Стор. 40

ВСТУП

Освітньо-наукова програма (ОНП) призначена для сертифікації докторів філософії за спеціальністю 033 - «Філософія» і поширюється на Одеський національний університет імені І.І.Мечникова.

ОНП підготовки фахівців третього рівня кваліфікації за спеціальністю 033 – «Філософія» визначає вимоги до рівня освіти осіб, які можуть почати навчання за ОНП, перелік навчальних дисциплін і логічну послідовність їх вивчення, кількість кредитів ЄКТС, необхідних для виконання цієї програми, а також очікувані результати навчання (компетентності), якими повинен володіти здобувач наукового ступеня *доктора філософії*.

Третій (освітньо-науковий) рівень вищої освіти передбачає здобуття особою теоретичних знань, умінь, навичок та інших компетентностей, достатніх для продукування нових ідей, розв'язання комплексних проблем у галузі професійної та/або дослідницько-інноваційної діяльності, оволодіння методологією наукової та педагогічної діяльності, а також проведення власного наукового дослідження, результати якого мають наукову новизну, теоретичне та практичне значення.

Особа має право здобувати ступінь доктора філософії під час навчання в аспірантурі.

Особи, які професійно здійснюють наукову, науково-педагогічну діяльність за основним місцем роботи, мають право здобувати ступінь доктора філософії поза аспірантурою, зокрема під час перебування у творчій відпустці, за умови успішного виконання освітньо-наукової програми та публічного захисту дисертації у спеціалізованій вченій раді.

Нормативний строк підготовки доктора філософії за спеціальністю 033 – «Філософія» в аспірантурі становить чотири роки.

1. Нормативні посилання

Під час розробки використано посилання на такі нормативні документи:

– Закон України «Про вищу освіту» від 01.07.2014 № 1556-VII [Електронний ресурс] // Відомості Верховної Ради України (ВВР). – Оф. вид. від 2014 р., № 37-38, стор. 2716, ст. 2004, станом на 20.04.2016. Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/1556-18>. – Назва з екрана. – Доступно на 20.04.2016;

– Національна рамка кваліфікацій / [Електронний ресурс] / Постанова Кабінету Міністрів України № 1341 від 23 листопада 2011 р. «Про затвердження Національної рамки кваліфікацій». – Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/1341-2011-p>. – Назва з екрана. – Доступно на 20.04.2016;

– Теоретико-методичні засади розроблення освітніх програм: [метод. посібн. для студентів вищих навч. закл.] / І.М. Коваль, О.В. Запорожченко, В.М. Хмарський. – Одеса: ОНУ імені І.І. Мечникова, 2016. – 47 с.

2. Мета і завдання освітньо-наукової програми

Метою освітньо-наукової програми за спеціальністю 033 – «Філософія» є підготовка висококваліфікованого, конкурентоздатного, інтегрованого у європейський та світовий науково-освітній простір фахівця ступеня доктора філософії за спеціальністю 033 – «Філософія», який успішно виконав та захистив власне наукове дослідження у спеціалізованій вченій раді, здатний до самостійної науково-дослідницької, науково-організаційної, педагогічно-організаційної та педагогічної діяльності у галузі 03 – «Гуманітарні науки».

Основні завдання освітньо-наукової програми:

- сформувати у здобувача III рівня вищої освіти – I наукового ступеня доктора філософії **загальні компетентності** (філософсько-методологічні, мовно-комунікативні, науково-педагогічні), які достатні для проведення власного наукового дослідження за спеціальністю 033 – «Філософія», участі у колективній науково-дослідній роботі у галузі «гуманітарні науки» та її організації; достатні для здійснення власної педагогічної діяльності, організації науково-методичної роботи профільної кафедри (відділу) у вищому навчальному закладі (науковій установі);

- сформувати у здобувача III рівня вищої освіти – I першого наукового ступеня доктора філософії **спеціальні компетентності** за спеціальністю 033 – «Філософія», які достатні для проведення власного наукового дослідження, здійснення власної науково-педагогічної діяльності, здійснення управління науково-дослідною роботою у галузі філософії в цілому та здійснення практичної фахової діяльності у галузі «гуманітарні науки»;

- забезпечити виконання здобувачем наукового ступеня доктора філософії власного наукового дослідження (як правило, у формі дисертаційної роботи) відповідно до пріоритетних напрямів розвитку вітчизняної та світової науки у галузі філософії та вимог, що висуваються до дисертаційних робіт на здобуття наукового ступеня доктора філософії за спеціальністю 033 – «Філософія»;

- створити умови для належного визначення основних етапів та змістовних завдань власного наукового дослідження здобувача наукового ступеня доктора філософії та послідовність їх виконання;

- забезпечити структуроване наукове керівництво власним науковим дослідженням здобувача наукового ступеня доктора філософії за спеціальністю 033 – «Філософія»;

- створити умови для належної публікації проміжних та остаточних результатів власного наукового дослідження здобувача наукового ступеня доктора філософії за спеціальністю 033 – «Філософія», у наукових фахових періодичних виданнях та під час роботи наукових конференцій;

- забезпечити системну розширену педагогічну практику аспіранта (здобувача) на кафедрах факультету, яка включає в себе оволодіння сучасними методиками, сучасними інформаційними технологіями викладання дисциплін з філософії в межах спеціальності 033 – «Філософія», зокрема проведення навчальних занять, підготовку та публікацію власних науково-методичних праць за профілем (робоча навчальна програма, конспект лекцій, навчально-методичний комплекс, навчально-методичний посібник, навчальний посібник, підручник тощо), практичне освоєння принципів та методів організації науково-педагогічної, наукової та виховної роботи профільної кафедри (розподіл функціональних обов'язків, розподіл педагогічного навантаження, місце кафедри у системі науково-дослідної роботи факультету й університету тощо), практичне використання методів філософського дослідження при здійсненні фахової експертизи;

- забезпечити якісний проміжний контроль виконання здобувачем ступеня доктора філософії власного наукового дослідження, створити умови для всебічної, об'єктивної фахової експертизи результатів власного наукового дослідження здобувача наукового ступеня доктора філософії, їх відповідності чинним вимогам до дисертаційних робіт;

- створити умови для підготовки до процедури захисту дисертації (наукового дослідження) здобувача наукового ступеня доктора філософії у спеціалізованій вченій раді.

3. Вимоги до рівня освіти осіб, які можуть розпочати навчання за програмою та вимоги до професійного відбору вступників

На навчання для здобуття ступеня доктора філософії (PhD) приймаються громадяни України, іноземці, а також особи без громадянства, які проживають на території України на законних підставах, мають II освітній ступінь (освітньо-кваліфікаційний рівень спеціаліста, магістра) та виявили бажання здобути III ступінь вищої освіти.

Прийом на основі ступеня магістра (освітньо-кваліфікаційного рівня спеціаліста) на навчання для здобуття ступеня доктора філософії (PhD) здійснюється за результатами фахових вступних випробувань.

Для конкурсного відбору вступників при прийомі на навчання для здобуття ступеня доктора філософії (PhD) на основі здобутого ступеня магістра (спеціаліста) конкурсний бал обчислюється як сума результату фахового випробування, вступного екзамену з іноземної мови та додаткових показників, визначених правилами прийому до ОНУ імені І.І.Мечникова.

4. Характеристика програми

Освітньо-наукова програма (ОНП) підготовки докторів філософії поширюється в Одеському національному університеті імені І.І.Мечникова.

Предметна область (галузь знань)

Фахівець рівня **доктор філософії**.

За спеціальністю **033 «Філософія»**.

Галузь науки **03 Гуманітарні науки**.

Освітній рівень: **III (освітньо-науковий) рівень вищої освіти**.

Кваліфікації: *доктор філософії в галузі гуманітарних наук за спеціальністю «Філософія».*

З узагальненим об'єктом діяльності: *наука, культура, вища освіта,*

З нормативним терміном навчання (денна форма): *чотири роки.*

Фокус програми:

Програма призначена для сертифікації докторів філософії та атестації випускників Одеського національного університету імені І.І Мечникова. Успішне виконання особою ОНП є підставою для присудження наукового ступеня доктора філософії в галузі гуманітарних наук за спеціальністю 033 – «Філософія».

Ця освітньо-наукова програма (ОНП) розрахована на підготовку за денною формою навчання фахівців III рівня вищої освіти – I наукового ступеня у галузі гуманітарних наук за спеціальністю 033— філософія (спеціалізація філософія науки).

Орієнтація програми:

Освітньо-наукова програма спрямована на формування у здобувача III рівня вищої освіти – I наукового ступеня (доктора філософії) теоретичних знань, умінь, навичок, загальних та спеціальних компетентностей за спеціальністю 033 – «Філософія» необхідних для продукування нових ідей та проведення наукових досліджень, розв'язання комплексних наукових проблем. Програма передбачає формування у здобувача III рівня вищої освіти – I наукового ступеня (доктора філософії) здатностей до здійснення науково-дослідницької, інноваційної, професійно-практичної, організаційно-освітньої діяльності у сфері філософії науки; оволодіння методологією, сучасними методиками викладання філософських дисциплін для студентів вищих навчальних закладів та викладацького складу Вищої школи, що проходять підвищення кваліфікації й перепідготовку. Освітньо-наукова програма забезпечує опанування здобувачем III рівня вищої освіти – I наукового ступеня (доктора філософії) методологією, сучасними методиками та інформаційними технологіями організації навчального процесу підготовки фахівців з вищою освітою першого (бакалаврського), другого (магістерського) і третього (доктора філософії) рівнів вищої освіти за спеціальністю «Філософія».

Невід'ємною складовою освітньо-наукової програми є забезпечення проведення здобувачем III рівня вищої освіти – I наукового ступеня автономного наукового дослідження за спеціальністю 033 – «Філософія» (спеціалізація філософія науки), результати якого містять наукову новизну, постають розв'язанням важливої для розвитку галузі філософії проблеми, мають теоретичне та практичне значення для розвитку гуманітарних наук, мають високий рівень публічності та доступності у вітчизняному та світовому науково-освітньому просторі.

Освітньо-наукова програма розрахована на 4 роки та складається з двох основних складових: освітньої (45 кредитів ЄКТС) та наукової. Ця програма встановлює:

- необхідний рівень теоретичних знань, умінь, навичок та інших компетентностей, здобутих особою і достатніх для продукування нових ідей, розв'язання комплексних проблем у галузі дослідницько-іноваційної діяльності, оволодіння методологією наукової та методикою педагогічної діяльності у вищому навчальному закладі, а також проведення власного наукового дослідження, результати якого повинні мати наукову новизну, теоретичне та практичне значення;
- нормативний зміст навчання в Одеському національному університеті імені І.І Мечникова, обсяг та рівень засвоєння у процесі підготовки відповідно до вимог освітньо-кваліфікаційного рівня доктора філософії в галузі гуманітарних наук за спеціальністю «Філософія»;
- перелік навчальних дисциплін підготовки докторів філософії в галузі гуманітарних наук за спеціальністю «Філософія»;
- форму проміжної та підсумкової атестації;
- термін навчання.

Особливості програми:

Програма містить велику складову науково-дослідної та практичної самостійної роботи аспірантів по поведенню дослідження, так і роботи в наукових групах, які працюють над широким колом питань у галузі гуманітарних студій сучасних проблем філософії.

5. Придатність до працевлаштування та подальшого навчання

В умовах середовища, що динамічно розвивається, постійно підвищуються вимоги щодо кадрового забезпечення професійної діяльності. У зв'язку з цим останнім часом з боку ринку праці та потенційних роботодавців формується запит на фахівців найвищої кваліфікації, спеціалістів третього освітньо-наукового рівня вищої освіти, якому відповідає ступінь доктора філософії з відповідної спеціальності. Вимоги ринку праці виходять з Класифікатору професій ДК 003:2010, затвердженого Наказом Держспоживстандарту України від 28.07.2010 за № 327, та окреслюють сфери діяльності випускників аспірантури, серед яких викладацька і науково-дослідницька діяльність, а також консультативно-аналітична діяльність в підприємницькому секторі та секторі державного управління.

Таким чином, заплановані результати навчальної та наукової підготовки фахівців вищого рівня можуть бути цікаві і затребувані такими суб'єктами ринку праці, потенційними роботодавцями, як:

1. Суб'єкти освітянської сфери, зокрема ВНЗ різних рівнів акредитації.

2. Науково-дослідні установи НАН України, а також науково-дослідні функціональні підрозділи міністерств і відомств, які потребують фахівців, що володіють глибокими теоретичними знаннями, уміннями та навичками аналізу процесів соціокультурного розвитку, вміють самостійно здійснювати наукові дослідження, отримувати наукові результати, продукувати нові ідеї,

розв'язувати комплексні проблеми, пов'язані з оцінюванням та аналізом соціокультурних явищ.

3. Суб'єкти державного та підприємницького секторів, які здійснюють аналітичну, проектну, консультативну діяльність в соціокультурній сфері.

За результатами виконання освітньо-наукової програми підготовки докторів філософії за спеціальністю «Філософія», присвоєння відповідної академічної та професійної кваліфікації згідно Класифікатору професій ДК 003:2010, затвердженого Наказом Держспоживстандарту України від 28.07.2010 за № 327, враховуючи реальні потреби ринку праці випускники аспірантури мають такі перспективи працевлаштування:

1. Посада *викладача* кафедри вищого навчального закладу.

2. Посада *наукового співробітника* науково-дослідницької установи.

3. Посада *наукового співробітника, аналітика, консультанта із соціокультурних питань* керівника структурного підрозділу (професійний соціокультурний аналітик).

4. Посада *експерта з соціокультурних питань* в науково-дослідних установах та органах державного управління.

5. Посада *соціокультурного аналітика* в бізнес-структурах та органах державного управління.

6. Посада *керівника середньої та вищої ланки структурних підрозділів органів освіти*.

Показчик професійних назв робіт за кодами професій, що відповідає ОНП підготовки докторів філософії за спеціальністю 033 – «Філософія»

КОД КП	КОД ЗКПТР	ВИПУСК ЄТКД	ВИПУСК ДКХП	ПРОФЕСІЙНА НАЗВА РОБОТИ
2149.2	–	–	–	Аналітик комунікацій (крім комп'ютерних)
3439	–	–	–	Асистент фахівця з міського та районного планування
2310.2	–	–	–	Викладач вищого навчального закладу
1143.4	–	–	–	Вища посадова особа громадської організації (у галузі культури, освіти, благодійності, прав людини та ін.)
1229.6	24387	–	–	Голова секції (творчої)
1143.4	–	–	–	Голова (інша вища посадова особа) відділення громадської організації (гуманітарної, спеціалізованої)
1229.1	20784	–	–	Головний консультант
1229.6	20895	–	–	Головний редактор програм
1237.1	–	–	–	Головний учений секретар
210.1	21447	–	–	Директор (начальник) організації (дослідної, конструкторської, проектної)
1210.1	–	–	–	Директор (ректор, начальник) вищого навчального закладу (технікуму, коледжу, інституту, академії, університету і т. ін.)

1229.4	21958	–	–	Завідувач лабораторії (освіта)
2443.1	23667	–	–	Науковий співробітник (філософія, історія, політологія)
2443.2		–	–	Філософ

6. Підходи до викладання, навчання та оцінювання

Стиль та методика викладання освітніх дисциплін.

Під час викладання навчальних дисциплін буде застосовано проблемно-орієнтований стиль викладання. Теоретичні та практичні завдання, які не були вирішені в процесі наукового і суспільного розвитку, засвідчують суперечність між опанованим знанням і тим, що треба пізнати, дослідити. Елемент проблемності у викладанні спонукає слухача (суб'єкта пізнавальної діяльності) збагачувати знання.

Навчальний матеріал передбачається подавати так, щоб він залучив слухача до проблемних ситуацій та викликав у нього пізнавальну потребу. Одним із психологічних структурних елементів проблемної ситуації є інформаційно-пізнавальна суперечність, без якої проблемна ситуація неможлива. Створення проблемної ситуації – найвідповідальніший етап у проблемно-розвиваючому навчанні. Система методів проблемно-розвиваючого навчання ґрунтується на принципах цілеспрямованості, бінарності (безпосередня взаємодія викладача й аспіранта) та її складають показовий, діалогічний, евристичний, дослідницький, програмований методи.

Показовий метод – спосіб на основі створення інформаційно-пізнавальної суперечності між раніше засвоєними знаннями та новими фактами, законами, правилами і положеннями з метою пояснення слухачам суті нових понять і формування уявлення про логіку вирішення наукової проблеми. Викладач пояснює навчальний матеріал, формулює проблему, що виникла в історії науки, способи її вирішення вченими. Аспіранти залучаються до активної та продуктивної діяльності, спостерігають, слухають, осмислюють логіку наукового дослідження, беруть участь у доведенні гіпотези, перевірці правильності вирішення проблеми.

Діалогічний метод виявляє себе у створенні інформаційно-пізнавальної суперечності між раніше засвоєними знаннями та новими практичними умовами їх використання з метою спонукання аспіранта до участі в постановці, вирішенні проблем, засвоєнні нових понять та способів дії.

Евристичний метод базується на створенні інформаційно-пізнавальної суперечності між теоретично можливим способом вирішення проблеми і неможливістю застосувати його практично, з метою організації самостійної роботи аспіранта щодо засвоєння частини програми за допомогою проблемно-пізнавальних завдань.

Дослідницький метод реалізується через створення інформаційно-пізнавальної суперечності між теоретично можливим способом вирішення проблеми і неможливістю застосувати його практично з метою самостійного

засвоєння слухачами нових понять, способів інтелектуальних і практичних дій.

Програмований метод – оснований на суперечності між практично досягнутим результатом і нестачею у слухачів знань для його теоретичного обґрунтування шляхом поетапного поділу навчального матеріалу на питання, задачі й завдання та організації самостійного вивчення нового (або повторення раніше вивченого) матеріалу частинами. Шляхом поетапного роздрібнення навчального матеріалу з постановкою до кожної його частини питань і завдань викладач спонукає аспірантів до самостійної теоретичної роботи з визначення алгоритму пошуку вирішення проблеми, активної участі у створенні проблемної ситуації, висунення припущень, доведення гіпотези і перевірки правильності її вирішення.

Кожну навчальну дисципліну вивчають у чіткій логічній послідовності, у тісному часовому і методичному зв'язку з іншими дисциплінами (це забезпечується розкладом занять).

Навчання організується у потоках і навчальних групах за розкладом у такій системі: лекція, практичне заняття та ін. Основний зміст дисциплін викладається на лекційних заняттях у належно методично-оформленому вигляді. Систематичне здійснення поточного та проміжного контролю знань дає змогу через систему зворотного зв'язку (від слухача до викладача) оперативно вносити до навчального процесу необхідні корективи.

Практичні заняття мають на меті навчити розв'язувати специфічні завдання за спеціальністю. Найчастіше практичні заняття мають систематичний характер і логічно продовжують почату на лекціях роботу. Однак на лекції можливо лише в загальних рисах показати підхід до розв'язання задачі, виконання розрахунків, конструювання об'єктів. Повне розкриття науково-теоретичних принципів здійснюється на практичних заняттях. Відповідно до плану практичного заняття мають бути вирішені розрахункові завдання. У тому випадку, коли завдання вирішується довше, аніж виділено на нього часу, викладач повинен втрутитися і допомогти із розв'язанням.

При викладенні тематичного матеріалу відповідних дисциплін буде застосовано загальнонаукову методологію, яка використовується в усіх або в переважній більшості наук: історичний, термінологічний, функціональний, системний, когнітивний (пізнавальний) підходи, узагальнення, моделювання та інші.

Історичний метод дає змогу дослідити виникнення, формування і розвиток процесів і подій у хронологічній послідовності з метою виявлення внутрішніх та зовнішніх зв'язків, закономірностей та суперечностей.

Термінологічний принцип передбачає вивчення історії термінів і позначуваних ними понять, розробку або уточнення змісту та обсягу понять, встановлення взаємозв'язку і субординації понять, їх місця в понятійному апараті теорії, на базі якої базується дослідження. Вирішити це завдання допомагає метод термінологічного аналізу і метод операціоналізації понять.

Застосування системного підходу потребує кожний об'єкт наукового дослідження. Сутність його полягає у комплексному дослідженні великих і складних об'єктів (систем), дослідженні їх як єдиного цілого з узгодженим функціонуванням усіх елементів і частин. У системному дослідженні об'єкт, що аналізується, розглядається як певна множина елементів, взаємозв'язок яких зумовлює цілісні властивості цієї множини. Системний принцип дає змогу визначити стратегію наукового дослідження, крім того, стає можливим створення міждисциплінарного знання предмету.

Пізнавальний, або когнітивний, принцип пов'язаний із загальнофілософською теорією пізнання і є методологічною базою для багатьох наук; особливо ефективний у вивченні динаміки науки та її співвідношення з суспільством, в обґрунтуванні провідного значення знання в поведінці індивіда. Слід мати на увазі, що для аналізу формування знання необхідне вивчення практичної і теоретичної діяльності людини у співвідношенні з її соціальним аспектом.

Для вивчення внутрішніх і зовнішніх зв'язків об'єкта дослідження суттєве значення має моделювання. За його допомогою вивчаються ті процеси і явища, що не піддаються безпосередньому вивченню.

Перевірку знань здійснюється з метою одержання зворотної інформації про зміст, характер і досягнення у навчальному процесі суб'єктів пізнавальної діяльності та про ефективність праці викладача.

Перевірка може здійснюватися в усній та письмовій формах. Об'єктом оцінювання можуть виступати: результати написання тестових, ситуаційних, творчих завдань, реферативних доповідей тощо.

Метод усного опитування є найпоширенішим і найбільш ефективним, його використовують при вивченні майже всіх предметів. З'ясовується рівень знань суб'єкта пізнавальної діяльності, його вміння коротко і лаконічно висловлювати свою думку у чітко визначений час. Також має враховуватися активність аудиторії при обговоренні питань тощо.

Система оцінювання.

Оцінювання виконаних завдань і відповідей здійснюється з дотриманням таких принципів: індивідуальний характер перевірки та оцінювання знань; систематичність; диференційованість; об'єктивність; умотивованість оцінок; вимогливість та єдність вимог тощо.

Під час оцінювання враховуються такі критерії:

- характеристики відповіді: елементарна, фрагментарна, повна, логічна, доказова, обґрунтована, творча;
- якість знань: правильність, повнота, осмисленість, глибина, системність, узагальненість;
- рівень володіння розумовими операціями: вміння аналізувати, синтезувати, порівнювати, абстрагувати, узагальнювати, робити висновки;
- досвід творчої діяльності: вміння виявляти проблеми, формулювати гіпотези, розв'язувати проблеми.

У процесі перевірки знань і успішності аудиторії використовується модульно-рейтингова система оцінювання. Результати навчальної діяльності оцінюються за 100-бальною шкалою (за навчальний семестр). За результатами вивчення дисципліни обов'язковим є підсумкове накопичення розрахункового мінімуму балів – 60 балів.

Методи контролю плануються в письмовій формі. Невід'ємною частиною підготовки слухачів дисципліни до контролю є наявність конспекту лекцій та відвідування практичних (семінарських занять), а також своєчасне виконання індивідуальної та самостійної роботи. Невчасне виконання (без поважної причини) поточних завдань і звітування з перенесенням на наступні заняття викликає зниження підсумкової оцінки за їх виконання.

Іспит (залік) здійснюється у формі письмової роботи, яка складається з теоретичних питань, практичних (ситуаційних, творчих, аналітичних) завдань, тестів різного рівня складності, які поєднуються у пропорції, що логічно врівноважує теоретичну і практичну частину екзамену.

Аспіранти, які набрали сумарно меншу кількість балів ніж розрахунковий мінімум – 60 балів, вважаються такими, що не виконали навчальний план з дисципліни.

Застосування сучасних технологій викладання та навчання

Підготовка фахівців освітньо-наукового ступеня доктора філософії за спеціальністю «Філософія» здійснюється шляхом ефективного поєднання традиційних методик навчання та сучасних педагогічних технологій, таких як інформаційно-комунікаційне навчання, навчання із залученням інтерактивних методик, навчання за технологією тренінгу.

Сучасні інформаційні освітні технології створюють можливості для ефективного використання у навчальній та науково-дослідницькій діяльності інформаційних ресурсів та електронних систем телекомунікацій. Для підготовки фахівців третього рівня освіти зі спеціальності «Філософія» застосування сучасних інформаційних технологій сприяє формуванню та удосконаленню загальних та фахових компетентностей.

Запровадження у навчальному процесі інтерактивних методів навчання таких як метод групової роботи, синектика, дискусії, рольові ігри, кейс-метод, метод портфоліо, метод проєктів, проведення наукових семінарів та WEB-конференцій сприяють розвитку дослідницької, творчої та пізнавальної діяльності аспірантів.

Методики тренінгового навчання у вигляді виконання пошукових та творчих завдань з використанням сучасних інформаційних технологій, роботи з базами бібліографічних та інших видів даних, проходження асистентської практики, апробація результатів самостійного наукового дослідження на наукових конференціях, семінарах тощо забезпечують поглиблення основних загальних та фахових компетентностей фахівців освітньо-наукового ступеня доктора філософії за спеціальністю «Філософія».

Застосування сучасних педагогічних технологій при підготовці фахівців освітньо-наукового ступеня доктора філософії дають можливість:

- підвищити інтенсивність навчального процесу;
- сприяти посиленню ролі методів активного пізнання у навчальному процесі;
- підвищити ефективність навчання за рахунок його індивідуалізації;
- сприяти підвищенню інформатизації суспільства;
- оволодіти методологією наукової та педагогічної роботи,
- розвивати уміння, навички та інші компетентності здобувачів ступеня доктора філософії, необхідні для здійснення самостійних наукових досліджень, розв'язання комплексних проблем у галузі професійної та дослідницько-інноваційної діяльності;
- сприяти розвитку комунікативних здібностей аспірантів;
- науковим керівникам – систематично контролювати виконання освітньо-наукової програми та навчального плану підготовки фахівців освітньо-наукового ступеня доктора філософії, здійснювати систематичне керівництво самостійного наукового дослідження аспіранта, аналізувати його результати, а також контролювати хід виконання індивідуального плану наукової роботи аспіранта.

Науково-дослідницька робота аспірантів

Науково-дослідницька робота аспірантів є обов'язковою складовою підготовки висококваліфікованих фахівців (докторів філософії), здатних самостійно вести науковий пошук, творчо вирішувати конкретні професійні, наукові завдання. Ця робота кредитами не обліковується.

Наукова складова включає проведення фундаментальних досліджень на філософському факультеті, підготовку до публічного захисту дисертаційного дослідження, тематика якого визначена відповідною кафедрою та затверджена вченою радою факультету, написання та публікацію статей та апробацію результатів за напрямком дисертаційного дослідження (відповідно до чинних вимог, затверджених МОН України, має бути опубліковано **не менше 5 статей у вітчизняних і міжнародних фахових виданнях**, перелік яких затверджується центральним органом виконавчої влади у сфері освіти і науки, у тому числі **одна стаття у науковому журналі, який включено до міжнародних наукометричних баз даних**).

Науково-дослідницька робота аспіранта здійснюється під керівництвом наукового керівника, умовно може бути розділена на підготовчий та основний етапи та включає наступні види діяльності.

На підготовчому етапі аспірант:

1. Обирає тему наукового дослідження та обґрунтовує актуальність обраної теми дослідження. Здійснює перегляд каталогів захищених дисертацій і знайомиться з вже виконаними на кафедрі дисертаційними роботами. Опрацьовує новітні результати досліджень в обраній та суміжних сферах науки. Ознайомлюється з аналітичними оглядами і статтями у

фахових виданнях, проводить консультації з фахівцями з метою виявлення маловивчених наукових проблем і питань, що є актуальними. Вивчає та аналізує основні підходи та позиції наукових шкіл і течій у вирішенні досліджуваної проблеми; уточнює термінологію в обраній галузі знань. Здійснює пошук літературних джерел з обраної теми.

2. Проводить планування дисертаційної роботи шляхом складання індивідуального плану аспіранта.

3. Здійснює постановку цілей і завдань дисертаційної роботи. Визначає об'єкт і предмет наукового дослідження.

4. Обирає методи (методику) проведення дослідження.

5. Здійснює опис процесу наукового дослідження у дисертаційній роботі шляхом формування плану-проспекту, який являє собою реферативний виклад питань, за якими надалі буде систематизуватися весь зібраний фактичний матеріал.

Під час основного етапу науково-дослідницької роботи аспірант:

1. Проводить науково-дослідницькі роботи відповідно до профілю ОНП аспірантури з використанням дисциплін загальної та професійної підготовки, що викладаються. Займається науковою роботою з виконання теоретичної та практичної частини дослідження.

2. Аналізує та узагальнює результати наукового дослідження на основі сучасних міждисциплінарних підходів, наукових методологічних принципів та прийомів дослідження, відповідних тематичних інформаційних ресурсів, провідного вітчизняного і зарубіжного досвіду з тематики дослідження.

3. Здійснює підготовку та видання публікацій за темою дисертації: наукових публікацій у вітчизняних фахових виданнях, перелік яких затверджується центральним органом виконавчої влади у сфері освіти і науки і виданнях, включених у міжнародні наукометричні бази даних, наукових публікацій в інших виданнях.

4. Проводить апробацію результатів наукових досліджень шляхом участі у наукових конференціях: у міжнародних та зарубіжних конференціях; у всеукраїнських конференціях; у регіональних та міжвузівських конференціях, у наукових семінарах. Бере участь у конкурсах наукових робіт.

5. Бере участь у роботі Наукового товариства студентів та аспірантів та у заходах Ради молодих вчених університету.

6. Залучається до виконання міжвузівських або університетських грантів, а також наукових планів кафедр.

7. Займається проведенням досліджень та підготовкою дисертаційної роботи, формулюванням висновків дисертаційної роботи.

8. Здійснює оцінку отриманих результатів, які виносяться для обговорення та дискусії на засіданні кафедри.

9. Проходить попередню експертизу дисертації на кафедрі (передзахист).

10. Займається роботою з підготовки рукопису дисертації.

11. Працює над створенням нових перспективних засобів, в організації робіт щодо практичного використання та впровадження результатів дослідження.

12. Захищає дисертацію у спеціалізованій вченій раді.

Науково-дослідницька робота відображається у **індивідуальному плані підготовки фахівця**. Контроль виконання індивідуального плану підготовки здійснюється кафедрою шляхом атестації.

При атестації аспіранта враховуються виконання програмних вимог як освітньої, так і наукової компонент освітньо-наукової програми. Аспіранти, що успішно пройшли щорічну атестацію, переводяться на наступний рік навчання. Аспіранти, які не пройшли атестацію, підлягають відрахуванню.

Асистентська педагогічна практика

Асистентська педагогічна практика (педагогічна практика) є обов'язковим компонентом підготовки докторів філософії в галузі гуманітарних наук за спеціальністю «філософія» на філософському факультеті Одеського національного університету імені І.І. Мечникова. Вона має на меті набуття аспірантом професійних навичок та вмінь викладача вищого навчального закладу.

Асистентська педагогічна практика обсягом 6 кредитів ЄКТС проводиться не менше 20 тижнів. Тривалість асистентської педагогічної практики визначається залежно від графіка навчального процесу на філософському факультеті. Асистентська педагогічна практика має здійснюватися аспірантами на третьому році навчання і проводиться у формі семінарських занять, написання та впровадження у навчальний процес власного науково-методичного твору за профілем кафедри (робоча навчальна програма, конспект лекцій, навчально-методичний комплекс, навчально-методичний посібник, навчальний посібник тощо), підготовки й впровадження власної науково-методичної розробки.

До проходження асистентської педагогічної практики поза будь-якими умовами допускається аспірант, який до вступу в аспірантуру (на рівні магістратури) прослухав необхідні навчальні дисципліни і отримав відповідні педагогічні компетентності. Якщо ж аспірант не набув достатніх для проведення асистентської педагогічної практики педагогічних компетентностей – в такому випадку він має можливість спочатку прослухати такий курс, і лише потім допускається до проходження асистентської педагогічної практики. Формування теоретичних знань щодо сутності, структури та форм навчального процесу підготовки фахівців зі спеціальності 033 «Філософія» відбувається під час вивчення педагогічної дисципліни «Педагогіка вищої школи» (для тих, хто не має кваліфікації викладача у дипломі провищу освіти). Відпрацювання практичних умінь і навичок аспіранта здійснювати підготовку навчально-методичного забезпечення, підготовку та викладання лекцій разом з керівником практики, проведення семінарських занять, організацію самостійної роботи студентів, в межах дисциплін, які викладає науковий керівник, відбувається під час

проходження асистентської педагогічної практики, що передбачено навчальним планом на другому та третьому році навчання залежно від фактичного педагогічного навантаження на кафедрі.

По завершенню курсу і проходження практики аспірант може отримати додаткову педагогічну кваліфікацію «Викладач вищого навчального закладу».

Той аспірант, який не набув на рівні магістратури педагогічних компетентностей і не має бажання прослухати відповідний курс з педагогіки – проходить асистентську педагогічну практику за наказом по університету під керівництвом наукового керівника, однак додаткової педагогічної кваліфікації не отримує.

Метою асистентської педагогічної практики є поглиблення та закріплення знань аспірантів з питань організації і форм здійснення навчального процесу в сучасних умовах, його наукового, навчально-методичного та нормативного забезпечення, формування вмій і навичок опрацювання наукових та інформаційних джерел при підготовці занять, застосування активних методик викладання професійно-орієнтованих дисциплін відповідного фахового напрямку та дисциплін фундаментального циклу для спеціальності 033 Філософія (спеціалізація «Філософія науки»)

Асистентська педагогічна практика має бути наближеною до напрямів наукових досліджень аспіранта. Під час такої практики виникає можливість апробувати результати досліджень, що проводяться аспірантом при написанні дисертаційної роботи.

Згідно з навчальним планом підготовки докторів філософії, асистентська педагогічна практика в обсязі 180 год., у тому числі не менше 30 годин семінарських занять зі студентами.

Проходження асистентської педагогічної практики передбачає виконання аспірантом наступних видів робіт:

- підготовку та прочитання 1–2 лекцій разом з лектором з дисциплін, які викладаються науковим керівником;
- підготовку та проведення семінарських занять;
- підготовку навчально-методичного забезпечення проведення семінарських занять;
- розробку завдань та організацію самостійної роботи студентів з дисциплін, що читаються;
- підготовку навчально-методичного забезпечення проведення модульних контрольних робіт з дисциплін, що викладаються;
- підготовку навчально-методичного забезпечення проведення залікових робіт та іспитів з дисциплін, що читаються;
- участь (разом з лектором) у проведенні заліків та іспитів для студентів відповідної спеціальності.

Захист звіту з асистентської педагогічної практики відбувається перед членами комісії, яка створюється за розпорядженням декана філософського факультету. Підсумки асистентської педагогічної практики обговорюються

на засіданнях відповідних кафедр під час проміжної атестації аспірантів, а загальні підсумки – затверджуються на засіданні Вченої ради філософського факультету.

7. Форми атестації здобувачів вищої освіти

Атестація аспірантів здійснюється відповідно до навчального плану підготовки докторів філософії в галузі гуманітарних наук за спеціальністю 033 «Філософія». В процесі підготовки докторів філософії використовують дві форми атестації: проміжну та підсумкову. Відповідно до діючих нормативно-правових документів Міністерства освіти і науки України та Одеського національного університету імені І.І.Мечникова підсумкова атестація випускників, що завершують навчання за освітньо-науковими програмами доктора філософії, є обов'язковою.

Навчальний рік в аспірантурі університету триває з 1 жовтня поточного року по 30 вересня наступного року (семестри відсутні), включає в себе дві екзаменаційні сесії, щорічні канікули (липень-серпень поточного академічного року).

За результатами атестації кафедрою та вченою радою філософського факультету оцінюється успішність виконання аспірантом (здобувачем) вимог освітньо-наукової програми та приймається рішення про переведення на наступний рік навчання, або завершення навчання, або відрахування за невиконання вимог освітньо-наукової програми.

Атестація проводиться у вересні поточного академічного року.

Для проведення підсумкової атестації в графіку навчального процесу виділяється 3 тижні на IV році навчання.

Атестація аспірантів здійснюється відповідно до навчального плану підготовки докторів філософії за спеціальністю і проводиться раз на рік. Атестації передують проміжні звіти. Аспірант звітує на кафедрі 2 рази на рік.

Під час атестації аспіранта враховується виконання програмних вимог як освітньої, так і наукової складових освітньо-наукової програми підготовки докторів філософії. Аспіранти, які успішно пройшли щорічну атестацію, переводяться на наступний рік навчання. Аспіранти, які не пройшли атестацію, підлягають відрахуванню.

7.1. Проміжна атестація

Метою проміжної атестації є контроль за виконанням індивідуального плану аспіранта за всіма складовими, передбаченими навчальним планом. Проміжна атестація включає три модулі: 1) теоретичний, 2) науково-дослідницький, 3) практичний.

7.1.1. Атестація за теоретичним модулем передбачає складання іспитів відповідно до навчального плану підготовки докторів філософії за

спеціальністю 033 «Філософія» Склад екзаменаційної комісії та голова призначається наказом ректора університету після повного виконання програми освітньо-наукового рівня доктора філософії з метою встановлення фактичної відповідності рівня теоретичної підготовки вимогам загальних та фахових компетентностей випускників аспірантури. Технологія проміжної атестації включає наступні етапи:

- розробка теоретичних питань науково-аналітичного характеру;
- проведення контролю;
- перевірка виконаних завдань;
- усне обговорення письмових відповідей на теоретичні питання, творчі завдання, відповіді на додаткові запитання членів екзаменаційної комісії;
- оцінювання ступеня досягнення кінцевих цілей теоретичної підготовки аспірантів відповідно до об'єктивних критеріїв.

7.1.2. Науково-дослідницький модуль, відповідно до начального плану, передбачає проведення поточної атестації аспірантів раз на рік та звітування на засіданні кафедри двічі на рік. Метою проміжної атестації є контроль за виконанням індивідуального плану науково-дослідницького пошуку та дотриманням графіку підготовки результатів науково-дослідницької роботи.

7.1.3. Практичний модуль, відповідно до начального плану, передбачає проведення асистентської педагогічної практики на третьому році навчання. Метою проміжної атестації за практичною складовою є контроль за виконанням індивідуального плану та набуття аспірантом професійних навичок та вмінь на посаді викладача. Атестація за практичним модулем здійснюється на підставі висновків комісії з проведення захисту асистентської педагогічної практики, яка створюється за розпорядженням декана філософського факультету.

7.2. Підсумкова атестація

Метою підсумкової атестації є встановлення відповідності рівня освітньо-наукової підготовки випускників аспірантури вимогам Освітньо-наукової програми доктора філософії в галузі гуманітарних наук за спеціальністю «філософія». Підсумкова атестація здійснюється за двома напрямками: 1) оцінювання рівня теоретичної та практичної фахової підготовки; 2) встановлення відповідності рівня науково-дослідницької підготовки вимогам, що висуваються до доктора філософії в галузі гуманітарних наук за спеціальністю 033 «Філософія».

– **7.2.1. Оцінювання рівня теоретичної фахової підготовки** передбачає складання іспитів та заліків за спеціальністю 033 – «Філософія» відповідно до навчального плану підготовки докторів філософії за цією спеціальністю.

7.2.2. Нормативною формою підсумкової атестації є **прилюдний захист результатів науково-дослідницької роботи**, які представлені у вигляді дисертації. Він дозволяє встановити відповідність рівня науково-

дослідницької підготовки аспіранта та вимог, що висуваються до доктора філософії в галузі гуманітарних наук за спеціальністю «Філософія».

Підсумкову атестацію у вигляді прилюдного захисту дисертації здійснює спеціалізована вчена рада, склад якої затверджується Міністерством освіти і науки України на підставі чинних нормативно-правових документів. В окремих випадках згідно з Законом України «Про вищу освіту» від 01.07.2014 р. (ст. 6.3, 30.5.5) створюється разова спеціалізована вчена рада у складі 6–7 фахівців відповідного профілю, з яких не менше двох мають бути працівниками інших вищих навчальних закладів або наукових установ. Персональний склад такої ради затверджується Національним агентством із забезпечення якості вищої освіти.

На дисертаційну роботу доктора філософії в галузі гуманітарних наук за спеціальністю філософія покладається основна дослідницька і фахова кваліфікаційна функція, яка виражається у здатності пошукувача ступеня доктора філософії вести самостійний науковий пошук, вирішувати прикладні наукові завдання і здійснювати їхнє наукове узагальнення у вигляді власного внеску при вирішенні актуальних суспільних і державних проблем. Вона являє собою результат самостійної наукової роботи аспіранта і має статус інтелектуального продукту на правах рукопису.

Підсумкова атестація аспірантів, що повністю виконали програму підготовки докторів філософії в аспірантурі Одеського національного університету імені І.І.Мечникова за спеціальністю 033 «Філософія», завершується присудженням наукового ступеня «доктор філософії» в галузі гуманітарних наук за спеціальністю 033 «Філософія» з врученням диплому встановленого зразка про рівень освіти та кваліфікацію.

Таблиця 1

Перелік компетентностей випускників ОНУ імені І.І. Мечникова за спеціальністю 033 «Філософія»

Компетентності	Шифр компетентності
ЗАГАЛЬНІ КОМПЕТЕНТНОСТІ	
Компетентності соціально-особистісні:	КСО
1. Навички креативного, системного мислення.	КСО.01
2. Здатність вирішувати проблеми.	КСО.02
3. Здатність організувати власну роботу.	КСО.03
4. Здатність організовувати та впорядковувати свої знання.	КСО.04
5. Здатність витягати користь із досвіду.	КСО.05
6. Здатність нести відповідальність за проведену роботу.	КСО.06
7. Здатність входити до групи або колективу та робити свій внесок.	КСО.07
8. Навички адаптивності та комунікабельності.	КСО.08
9. Здатність до критики й самокритики.	КСО.09
10. Здатність займати позицію в дискусіях і виконувати свої власні думки.	КСО.10

Компетентності	Шифр компетентності
11. Здатність до етичної поведінки відносно інших людей і відносно природи (відповідно принципам біоетики). 12. Здатність приймати рішення - улагоджувати розбіжності та конфлікти. 13. Здатність проявляти стійкість перед труднощами. 14. Здатність проявляти гнучкість перед викликами швидких змін.	КСО.11 КСО.12 КСО.13 КСО.14
Загальнонаукові (системні)	КЗН
1. Здатність до абстрактного мислення, аналізу та синтезу. 2. Навички використання новітніх інформаційних і комунікаційних технологій. 3. Здатність проведення самостійних досліджень на сучасному рівні. 4. Здатність до пошуку, оброблення на аналізу інформації з різних джерел. 5. Здатність генерувати нові ідеї (креативність). 6. Здатність працювати в міжнародному науковому просторі. 7. Здатність розробляти та управляти науковими проектами. 8. Здатність до адаптації та дії в новій ситуації. 9. Вміння виявляти, ставити та вирішувати проблеми. 10. Здатність спілкуватися з нефахівцями своєї галузі (з експертами з інших галузей). 11. Здатність працювати автономно. 12. Здатність керуватися етичним кодексом науковця-дослідника, вітчизняними та міжнародними етико-правовими стандартами 13. Здатність діяти соціально відповідально та громадянсько свідомо. 14. Здатність до командної дослідницької діяльності. Здатність втілювати і розвивати фундаментальні етико-гуманістичні цінності у власному науковому дослідженні.	КЗН.01 КЗН.02 КЗН.03 КЗН.04 КЗН.05 КЗН.06 КЗН.07 КЗН.08 КЗН.09 КЗН.10 КЗН.11 КЗН.12 КЗН.13 КЗН.14 КЗН.15
.	КЗН...n
Інструментальні	КІ
1.Здатність до письмової й усної комунікації рідною мовою. 2. Здатність наукового спілкування іноземною мовою (англійською). 3.Навички роботи з комп'ютером. 4.Навички управління інформацією. 5. Навички формування різних баз даних. 6.Здатність консультуватися з експертами; 7.Здатність одержувати інформацію. 8.Здатність працювати з документами та класифікувати їх. 9.Здатність розуміти і керувати навколишнім середовищем. 10.Навички інформаційного управління. 11.Здатність розуміти ідеї та міркування. 12. Здатність практично застосовувати іноземну мову у науковій роботі, науково-педагогічній та інноваційній діяльності. 13.Здатність написання іноземною мовою власних наукових творів різного змісту та обсягу (наукова стаття, автореферат, тези конференції, наукова доповідь, запит на науковий грант, договір про співпрацю, звіт з наукової роботи, дисертація тощо.	КІ.01 КІ.02 КІ.03 КІ.04 КІ.05 КІ.06 КІ.07 КІ.08 КІ.09 КІ.10 КІ.11 КІ.12 КІ.13

Компетентності	Шифр компетентності
ФАХОВІ (предметно-спеціальні) КОМПЕТЕНТНОСТІ	
Фахові загальні	КФЗ
1. Здатність досліджувати сутність, зміст, основні категорії, поняття філософії.	КФЗ.01
2. Здатність розробляти й впроваджувати нові методології філософії.	КФЗ.02
3. Здатність вивчати філософію як відкриту систему знань, вид людської діяльності, культурний феномен та соціальний інститут.	КФЗ.03
4. Здатність досліджувати філософські засади закономірностей, особливостей й тенденції розвитку відкритих складних людиновимірних систем, здатних до саморозвитку, що складають предмет сучасної постнекласичної дійсності.	КФЗ.04
5. Здатність проводити порівняльний аналіз наявних методологічних концепцій та обирати серед них найбільш релевантну відповідному стану досліджуваної проблеми.	КФЗ.05
6. Здатність вивчати та використовувати філософські методології при дослідженні певної тематики, розрізняти міждисциплінарні ситуації при взаємодії науковців з різних дисциплін в межах спільних проектів.	КФЗ.06
7. Здатність виявляти роль врахування цінностей суб'єкта для забезпечення об'єктивності результатів пізнання в постнекласичній культурній ситуації.	КФЗ.07
8. Здатність до вивчення еволюції філософської науки як когнітивного процесу розуміння розвитку філософського знання з позиції еволюційної епістемології і когнітивної науки та інтерпретації науки як еволюційно успішної форми когнітивної адаптації людини до довкілля.	КФЗ.08
9. Здатність досліджувати складні відкриті системи, застосовувати нелінійний та багатовимірний стилі наукового мислення.	КФЗ.09
10. Здатність науково досліджувати соціологію філософського знання та її роль в теоретичній реконструкції філософських практик.	КФЗ.10
11. Здатність вивчати різні філософські програми в сучасній філософії, використовувати здобутки когнітивних наук.	КФЗ.11
12. Здатність здійснювати аналіз світоглядних проблем в сучасній науці, досліджувати реалізацію етичних настанов вченими.	КФЗ.12
13. Здатність працювати в межах постнекласичного типу наукової раціональності, вміти продукувати нові наукові ідеї з урахуванням етичних цінностей сучасної світової культури (екологічних, етико-моральних, міжнародно-правових, релігійних тощо.)	КФЗ.13
14. Здатність розвивати фундаментальні гуманістичні цінності у власному науковому дослідженні.	КФЗ.14
15. Здатність проблематизувати дослідницьку ситуацію	КФЗ.15
Фахові спеціальні	КФС
1. Здатність встановлювати парадигмальні засади дослідження.	КФС.01
2. Здатність виявляти ключові концепти, термінологічну базу дослідження.	КФС.02
3. Здатність використовувати постнекласичну методологію.	КФС.03
4. Здатність порівнювати ефективність постнекласичної та постструктуралістської методологій у конкретній ситуації	КФС.04

Компетентності	Шифр компетентності
дослідження.	
5.Здатність самостійно досліджувати та професійно оцінювати основні стратегії розвитку сучасної філософської антропології та філософії культури.	КФС.05
6.Здатність науково досліджувати розмаїття феноменів культури та людського буття на рівні філософської рефлексії.	КФС.06
7. Здатність до міждисциплінарного діалогу філософського знання з іншими галузями гуманітаристики та природничими науками.	КФС.07
8. Здатність до розробки робочих планів та програм лекційних курсів.	КФС.08
9. Здатність до написання текстів лекцій з урахуванням інтерактивних методик навчання.	КФС.09
10. Здатність до розробки методичних рекомендацій, підбору літературу для проведення семінарських занять.	КФС.10
11.Здатність проводити порівняльний аналіз наявних в філософії методологічних концепцій, відбудовувати власну методологічну базу наукового дослідження.	КФС.11
12. Здатність здійснювати аналіз світоглядних та методологічних проблем в класичній та сучасній філософії	КФС.12
13. Здатність проводити порівняльний аналіз термінологічних систем дослідження.	КФС.13
14. Здатність до критичного мислення, вміння застосовувати критичне мислення в процесі аналізу та інтерпретації класичних та сучасних філософських текстів	КФС.14
15. Здатність розвивати загальнолюдські гуманістичні цінності у власному науковому дослідженні та усвідомлювати місце результатів власного наукового дослідження у перспективі культурно-історичного процесу.	КФС.15
16. Здатність до аналізу сучасної ситуації в плані виявлення філософських проблем	КФС.16
17. Здатність використовувати сучасні методи дослідження для аналізу реальності	КФС.17
18. Здатність співвідносити себе з процесом пізнання світу і напрямками щодо зміни соціальної дійсності	КФС.18
19. Вміння розрізняти конвенціональні та неконвенціональні концепції філософії історії;	КФС.19
20. Здатність визначити тип історичної свідомості, що існує в той чи іншій спільноті.	КФС.20

Таблиця 2

**Результати навчання, загальні та фахові компетентності випускників
ОНУ імені І.І. Мечникова за спеціальністю 033 «Філософія»**

№	Компетентності	Шифр компетентності	Результати навчання (РН)	Шифр результатів навчання
1.	Здатність до абстрактного мислення, аналізу та синтезу.	КЗН.01	Вміння поєднувати аналіз зовнішньої дійсності з рефлексією відносно стану самого дослідника. РН10.	РН10
2.	Навички використання новітніх інформаційних і комунікаційних технологій	КЗН.02	Уміння управління проектами та програмами. РН06. Навички аналізу презентації наукового дослідження. РН01.	РН01 РН06
3.	Здатність проведення самостійних досліджень на сучасному рівні.	КЗН.03	Знати методологію аналізу головних напрямків сучасної філософії. РН17. Здатність до професійного спілкування іноземними мовами, зокрема англійською, із зарубіжними професійними партнерами; читати і осмислювати професійно орієнтовану та загальнонаукову іншомовну літературу, використовувати її у соціальній та професійній сферах. РН02.	РН02 РН17
4.	Здатність до пошуку, оброблення на аналізу інформації з різних джерел	КЗН.04	Володіння навиком відсіювання суттєвої інформації від побічної. РН03.	РН03
5.	Здатність генерувати нові ідеї (креативність).	КЗН.05	Знання основних методів проведення наукового дослідження. РН08. Вміння провести презентацію наукового дослідження. РН04.	РН04 РН08
7.	Здатність працювати в міжнародному науковому просторі	КЗН.06	Здатність до професійного спілкування іноземними мовами, зокрема англійською, із зарубіжними професійними партнерами; читати і осмислювати професійно орієнтовану та загальнонаукову іншомовну літературу, використовувати її у соціальній та професійній сферах. РН02.	РН02 РН04

			Вміння провести презентацію наукового дослідження. РН04.	
8.	Здатність розробляти та управляти науковими проектами	КЗН.07	Знання специфіки проектної діяльності. РН05. Уміння управління проектами та програмами. РН06. Знання нормативної бази щодо охорони інтелектуальної власності.РН07. Знання принципів фінансування науково-дослідної роботи та структури кошторисів на її виконання, вміння підготувати запит на отримання фінансування, звіту документацію.РН09.	РН05 РН06 РН07 РН09
9.	Здатність до адаптації та дії в новій ситуації	КЗН.08	Вміння поєднувати аналіз зовнішньої дійсності з рефлексією відносно стану самого дослідника.РН10.	РН10
10	Вміння виявляти, ставити та вирішувати проблеми	КЗН.09	Розуміння специфічного характеру філософських проблем. РН11.	РН11
11.	Здатність спілкуватися з нефахівцями своєї галузі (з експертами з інших галузей).	КЗН.10	Володіння риторичними навичками.РН12. Уміння формувати комунікацію зі студентами та колегами.РН13.	РН12 РН13
12.	Здатність працювати автономно	КЗН.11	Уміння розробляти навчальні програми, навчальні плани, методичні посібники.РН33.	РН33
13.	Здатність керуватися етичним кодексом науковця-дослідника, вітчизняними та міжнародними етико-правовими стандартами	КЗН.12	Знати положення базових етичних кодексів науковця-дослідника, вітчизняних та міжнародних документів у сфері етико-правових стандартів науково-дослідної діяльності.РН42.	РН42
14.	Здатність діяти соціально відповідально та громадянсько свідомо	КЗН.13	Знати положення базових етичних кодексів науковця-дослідника, вітчизняних та міжнародних документів у сфері етико-правових стандартів науково-дослідної діяльності.РН42.	РН42
15.	Здатність до командної дослідницької діяльності.	КЗН.14	Знання специфіки проектної діяльності. РН05	РН05

16.	Здатність втілювати і розвивати фундаментальні етико-гуманістичні цінності у власному науковому дослідженні.	КЗН.15	Знати сутність і зміст фундаментальних етико-гуманістичних цінностей та специфіку їх реалізації у науковому дослідженні.РН41	РН41
17.	Здатність досліджувати сутність, зміст, основні категорії, поняття філософії.	КФ3.01	Знання основних категорії філософського аналізу дійсності, вміння знаходити їхній вимір у навколишній дійсності.РН15. Вільне володіння основною термінологією з сучасної філософії історії.РН16.	РН15 РН16
18.	Здатність розробляти й впроваджувати нові методології філософії	КФ3.02	Вміти самостійно досліджувати та професійно оцінювати нові тенденції розвитку історії філософії, виділяти в них елементи сталої традиції та сучасних новацій. РН47.	РН47
19.	Здатність вивчати філософію як відкриту систему знань, вид людської діяльності, культурний феномен та соціальний інститут	КФ3.03	Вміння розрізняти типи парадигми.РН21. Розуміння особливостей ситуації поліпарадигмальності.РН22	РН21 РН22
20.	Здатність досліджувати філософські засади закономірностей, особливостей й тенденції розвитку відкритих складних людиновимірних систем, здатних до саморозвитку, що складають предмет сучасної постнекласичної дійсності	КФ3.04	Знати методологію аналізу головних напрямків сучасної філософії.РН17.	РН17
21.	Здатність проводити порівняльний аналіз наявних методологічних концепцій та обирати серед них найбільш релевантну	КФ3.05	Знання основних методів і принципів гуманітарного дослідження.РН28. Знати методологію аналізу головних напрямків сучасної філософії.РН17.	РН28 РН17

	відповідному стану досліджуваної проблеми			
22.	Здатність вивчати та використовувати філософські методології при дослідженні певної тематики, розрізняти міждисциплінарні ситуації при взаємодії науковців з різних дисциплін в межах спільних проектів.	КФ3.06	Розуміння особливостей ситуації поліпарадигмальності.РН22. Знати методологію аналізу головних напрямків сучасної філософії.РН17.	РН22 РН17
23.	Здатність виявляти роль врахування цінностей суб'єкта для забезпечення об'єктивності результатів пізнання в постнекласичній культурній ситуації	КФ3.07	Знання характерних ознак постнекласики.РН24. Знати сутність і зміст фундаментальних етико-гуманістичних цінностей та специфіку їх реалізації у науковому дослідженні.РН41.	РН24 РН41
24.	Здатність до вивчення еволюції філософської науки як когнітивного процесу розуміння розвитку філософського знання з позиції еволюційної епістемології і когнітивної науки та інтерпретації науки як еволюційно успішної форми когнітивної адаптації людини до довкілля.	КФ3.08	Знання вітчизняних традицій та сучасних підходів до методологічного та філософського дослідження науки як системи знання та людської діяльності.РН30.	РН30
25.	Здатність досліджувати соціокультурні передумови виникнення та функціонування філософських систем.	КФ3.09	Вміти здійснювати порівняльний аналіз розмаїття історико-філософських течій, враховувати їх соціокультурну, цивілізаційну, національну та інші специфікації. РН48.	РН48
26.	Здатність науково досліджувати соціологію філософського знання та її роль в теоретичній реконструкції філософських практик.	КФ3.10	Вміти здійснювати порівняльний аналіз розмаїття історико-філософських течій, враховувати їх соціокультурну, цивілізаційну, національну та інші специфікації. РН48.	РН48

27.	Здатність вивчати різні філософські програми в сучасній філософії, використовувати здобутки когнітивних наук.	КФ3.11	Знати методологію аналізу головних напрямків сучасної філософії.РН17.	РН17
28.	Здатність здійснювати аналіз світоглядних проблем в сучасній науці, досліджувати реалізацію етичних настанов вченими.	КФ3.12	Знання сучасних методів виявлення зв'язку між теоретичним розуміння проблеми та її вирішенням і практичним здійснюванням цих рішень на практиці.РН19. Розуміти специфічний характер філософських проблем.РН20.	РН19 РН20
29.	Здатність працювати в межах постнекласичного типу наукової раціональності, вміння продукувати нові наукові ідеї з урахуванням етичних цінностей сучасної світової культури (екологічних, етико-моральних, міжнародно-правових, релігійних тощо.)	КФ3.13	Знання характерних ознак постнекласику.РН24. Вміння розрізняти постнекласику та постструктуралізм.РН25.	РН24 РН25
30.	Здатність розвивати фундаментальні гуманістичні цінності у власному науковому дослідженні	КФ3.14	Знати сутність і зміст фундаментальних етико-гуманістичних цінностей та специфіку їх реалізації у науковому дослідженні.РН41.	РН41
31.	Здатність проблематизувати дослідницьку ситуацію	КФ3.15	Вміння виділяти природу філософських проблем та сфери інформаційного поля, які потрібні для повного висвітлення проблеми.РН36.	РН36
32.	Здатність встановлювати парадигмальні засади дослідження.	КФС.01	Вміння розрізняти типи парадигми.РН21. Розуміння особливостей ситуації поліпарадигмальності.РН22.	РН21 РН22
33.	Здатність виявляти ключові концепти, термінологічну базу дослідження.	КФС.02	Знання основних категорії філософського аналізу дійсності, вміння знаходити їхній вимір у навколишній дійсності.РН15. Знання основних концептів, що розвивалися в межах	РН15 РН23

			французького по структуралізму.РН23.	
34.	Здатність використовувати постнекласичну методологію.	КФС.03	Знання характерних ознак постнекласики.РН24. Вміння розрізняти постнекласику та постструктуралізм.РН25.	РН24 РН25
35.	Здатність порівнювати ефективність постнекласичної та постструктуралістської методологій у конкретній ситуації дослідження.	КФС.04	Знання основних ознак постструктуралістичного методу.РН26.	РН26
36.	Здатність самостійно досліджувати та професійно оцінювати основні стратегії розвитку сучасної філософської антропології та філософії культури.	КФС.05	Знання теоретико-концептуальних засад, поняттєво-термінологічного каркасу головних напрямків сучасної філософської антропології та філософії культури.РН27.	РН27
37.	Здатність науково досліджувати розмаїття феноменів культури та людського буття на рівні філософської рефлексії.	КФС.06	Вміння визначати елементи навколишнього світу необхідні для аналізу з погляду той чи іншою методології.РН35.	РН35
38.	Здатність до міждисциплінарного діалогу філософського знання з іншими галузями гуманітаристики та природничими науками.	КФС.07	Знання основних методів і принципів гуманітарного дослідження.РН28. Знання про герменевтику як загальну методологію наук про дух.РН29. Знання вітчизняних традицій та сучасних підходів до методологічного та філософського дослідження науки як системи знання та людської діяльності.РН30.	РН28 РН29 РН30
39.	Здатність до розробки робочих планів та програм лекційних курсів.	КФС.08	Знання основ методики проведення лекційних, семінарських, практичних занять. Вміння провести лекцію, семінар, практичне заняття.РН31. Навички професійної комунікації.РН32. Знати та оволодіти основними риторичними навичками.	РН31 РН32

40.	Здатність здійснювати аналіз метафізичних, гносеологічних та методологічних підстав аргументації філософів	КФС.09	Вміння поєднувати аналіз зовнішньої дійсності з рефлексією відносно стану самого дослідника.РН10. Володіння навиком відсіювання суттєвої інформації від побічної. РН03.	РН10 РН03 РН33
41.	Здатність до розробки методичних рекомендацій, підбору літератури для проведення семінарських занять.	КФС.10	Уміння розробляти навчальні програми, навчальні плани, методичні посібники.РН33.	РН33
42.	Здатність проводити порівняльний аналіз наявних в філософії методологічних концепцій, відбудовувати власну методологічну базу наукового дослідження.	КФС.11	Знання сутності, специфічних рис, властивостей та критеріїв нового наукового знання.РН34. Вміння визначати елементи навколишнього світу необхідні для аналізу з погляду той чи іншою методології.РН35.	РН34 РН35
43.	Здатність здійснювати аналіз світоглядних та методологічних проблем в класичній та сучасній філософії	КФС.12	Вміння виділяти природу філософських проблем та сфери інформаційного поля, які потрібні для повного висвітлення проблеми.РН36. Вміння виявляти філософську складову сучасності. РН37. Знання методології аналізу головних напрямків сучасної філософії.РН38.	РН36 РН37 РН38
44.	Здатність проводити порівняльний аналіз наявних в філософії методологічних концепцій, відбудовувати власну методологічну базу наукового дослідження	КФС.13	Грунтовні знання філософських та методологічних концепцій сучасних наукових досліджень.РН39.	РН39
45.	Здатність до критичного мислення, вміння застосовувати критичне мислення в процесі аналізу та інтерпретації класичних та сучасних філософських текстів	КФС.14	Вміння роз'яснювати текстову природу гуманітарних наук та символічну природу тексту.РН40.	РН40
46.	Здатність розвивати	КФС.15	Знати сутність і зміст	РН41

	загальнолюдські гуманістичні цінності у власному науковому дослідженні та усвідомлювати місце результатів власного наукового дослідження у перспективі культурно-історичного процесу.		фундаментальних етико-гуманістичних цінностей та специфіку їх реалізації у науковому дослідженні.РН41. Знати положення базових етичних кодексів науковця-дослідника, вітчизняних та міжнародних документів у сфері етико-правових стандартів науково-дослідної діяльності.РН42. Знати базові основи професійної етики викладача, морально-психологічні аспекти взаємовідношень та спілкування у системах «викладач-студент», «викладач-викладач», «викладач-керівництво навчального закладу».РН43.	РН42 РН43
47.	Здатність до аналізу сучасної ситуації в плані виявлення філософських проблем	КФС.16	Освоєння основних текстів з сучасної філософії історії.РН44.	РН44
48.	Здатність використовувати сучасні методи дослідження для аналізу реальності	КФС.17	Розуміння змісту основних концепцій інтерпретації природи історичної пам'яті.РН45.	РН45
49.	Здатність співвідносити себе з процесом пізнання світу і напрямками щодо зміни соціальної дійсності	КФС.18	Вміти застосовувати на практиці культуру критичного, раціонального, дискурсивного, саморефлексивного мислення, яка стала результатом діалогу історико-філософських традицій.РН46.	РН46
50.	Вміння розрізняти конвенціональні та неконвенціональні концепції філософії історії;	КФС.19	Вміти самостійно досліджувати та професійно оцінювати нові тенденції розвитку історії філософії, виділяти в них елементи сталої традиції та сучасних новацій. РН47.	РН47
51.	Здатність визначити тип історичної свідомості, що існує в той чи іншій спільноті.	КФС.20	Вміти здійснювати порівняльний аналіз розмаїття історико-філософських течій, враховувати їх соціокультурну, цивілізаційну, національну	РН48 РН49 РН50 РН51

			та інші специфікації. PH48. Практичне освоєння методик визначення типу історичної свідомості тої чи іншої спільноти. PH49. Освоєння концепцій, що критикують дослідження історичної пам'яті. PH50. Засвоєння основних методик визначення стану історичної пам'яті. PH51.	
--	--	--	---	--

Таблиця 3

**Зміст підготовки аспірантів
за спеціальністю 033 «Філософія» та очікувані результати навчання**

Назва навчальної дисципліни або практики	Назва змістового Модуля	Шифр компетентностей	Очікувані результати навчання
1	2	3	4
I. Цикл загальної підготовки			
Історія, концепції та проблеми філософії	Історія філософії як зміна та збереження концепцій	КСО.01 КСО.05 КСО.09 КЗН.11 КЗН.10 КЗН.07	Знати основні категорії філософського аналізу дійсності та вміти знаходити їхній вимір у навколишній дійсності. Знати методологію аналізу головних напрямків сучасної філософії. Знання сучасних методів виявлення зв'язку між теоретичним розумінням проблеми та її вирішенням і практичним здійснюванням цих рішень на практиці. Розуміти специфічний характер філософських проблем
	Елементи філософського пізнання та їхня взаємодія.	КЗН.08 КЗН.06 КФС.14 КФС.16	
Методологія та філософія наукових досліджень	Філософські методи	КЗН.01 КЗН.03	Знання сутності, специфічних рис, властивостей та критеріїв філософського знання. Знання вітчизняних традицій та сучасних підходів до методології філософського
	Формування методології філософського дослідження	КФС.02 КФС.11 КФС.12 КФС.13	

			дослідження. Грунтовні знання основних філософських методів.
English academic writing		KI.02 KI.03 KI.06 KI.12 KI.13 KCO.03	Здатність до професійного спілкування іноземними мовами, зокрема англійською, із зарубіжними професійними партнерами; читати і осмислювати професійно орієнтовану та загальнонаукову іншомовну літературу, використовувати її у соціальній та професійній сферах.
Педагогічна практика		KCO.13 KCO.14 KCO.12 KCO.11 KCO.10 KCO.05 KCO.06 K1.02 KCO.04	Вміти провести лекцію, семінар, практичне заняття. Вміти розробити навчальний план курсу, робочу програму, методичний посібник. Оволодіти навичками комунікації. Знати та оволодіти основними риторичними навичками.

II. Цикл професійної підготовки

Сучасні досягнення філософії	Філософський аналіз сучасності. Сучасність як наслідок минулого. Загальні характеристики сучасного стану пізнання. Людина, що пізнає світ	КФС.17 КФС.18 КФС.16 КФЗ.01 КФЗ.03 КФЗ.06 КЗН.01 КЗН.03	Знання основних категорії філософського аналізу дійсності, вміння знаходити їхній вимір у навколишній дійсності. Розуміння специфічного характеру філософських проблем. Вміння виявляти філософську складову сучасності. Вміння виділяти природу філософських проблем та сфери інформаційного поля, які потрібні для повного висвітлення проблеми. Володіння навиком відсіювання суттєвої інформації від побічної.
------------------------------	--	--	--

			<p>Знання методології аналізу головних напрямків сучасної філософії.</p> <p>Вміння визначати елементи навколишнього світу необхідні для аналізу з погляду той чи іншою методології.</p> <p>Вміння поєднувати аналіз зовнішньої дійсності з рефлексією відносно стану самого дослідника.</p> <p>Знання головних методів самоаналізу та філософської.</p>
Управління проектами, програмами та охорона інтелектуальної власності	Техніки управління проектами та програмами	КСО.01 КСО.03 КСО.08 КСО.11 КСО.12 КЗН.07 КЗН.05 КІ.13 КФЗ.12 КФЗ.15	Знання специфіки проектної діяльності. Уміння управління проектами та програмами. Знання нормативної бази щодо охорони інтелектуальної власності.
	Охорона інтелектуальної власності		
Методи наукових досліджень, аналіз та презентація результатів дослідження.	Методи наукових досліджень.	КСО.01 КСО.02 КСО.03 КСО.04 КСО.08 К1.04 КЗН.14	Знання основних методів проведення наукового дослідження. Вміння провести презентацію наукового дослідження. Навички аналізу презентації наукового дослідження. Знання головних методів самоаналізу та філософської рефлексії
	Методи презентації результатів наукових досліджень.		
Професійна етика викладача та науковця	Основи і базові культурно-цивілізаційні підвалини професійної етики викладача.	КЗН.12 КЗН.15 КСО.10 КСО.11 КФС.07	Знати сутність і зміст фундаментальних етико-гуманістичних цінностей та специфіку їх реалізації у науковому дослідженні. Знати положення базових етичних кодексів науковця-дослідника, вітчизняних та міжнародних документів у сфері етико-правових стандартів науково-дослідної діяльності. Знати базові основи
	Етико-аксіологічна спрямованість сучасної освіти та науки.		

			професійної етики викладача, морально-психологічні аспекти взаємовідношень та спілкування у системах «викладач-студент», «викладач-викладач», «викладач-керівництво навчального закладу».
Постструктуралізм: методологічний ракурс аналізу	Ідейні витоки постструктуралізму	КФС.01 КФС.02 КФС.03 КФС.04 КФС.11 КФЗ.01 КФЗ.03 КЗН.01 КЗН.03	Знання основних ознак постструктуралістичного методу. Знання генези по структуралізму. Знання основних концептів, що розвивалися в межах французького по структуралізму.
	Постструктуралістський метод та його особливості		
Постнекласика та її характерні ознаки	Типи наукової раціональності та наукові парадигми	КФС.01 КФС.02 КФС.03 КФС.04 КФС.07 КФЗ.01 КЗН.01 КЗН.03	Знання характерних ознак постнекласики. Вміння розрізняти типи парадигми. Розуміння особливостей ситуації поліпарадигмальності. Вміння розрізняти постнекласику та постструктуралізм.
	Особливості постнекласики та постнекласичного суб'єкта		
Стратегії розвитку сучасної філософської антропології та філософії культури	Стратегії розвитку сучасної філософської антропології	КФС.05 КФС.06 КФС.07 КФЗ.14 КФЗ.11 КФЗ.08 КФЗ.05 К1.02 КЗН.06	Знання теоретико-концептуальних засад, поняттєво-термінологічного каркасу головних напрямків сучасної філософської антропології та філософії культури
	Сучасні теорії філософії культури		
Методологія та стилістика філософського дослідження	Специфіка гуманітарних наук та методи дослідження.	КФС.11 КФС.12 КФС.13 КФЗ.01 КФЗ.07 К1.02	Знання основних методів і принципів гуманітарного дослідження. Знання про герменевтику як загальну методологію наук про дух. Вміння роз'яснювати текстову природу гуманітарних наук та

	Простір думки та мова філософського дослідження		символічну природу тексту. Знання фундаментальних філософсько-методологічних положень, усвідомлювання їх нерозривного зв'язку з власним життям, вчинками, науково-професійною та матеріально-духовною діяльністю
Методологія філософсько-історичного дослідження	Аналітична філософія історії та нарративізм	КФС.20 КФС.19 КФС.18 КФЗ.01 КФЗ.04 КФЗ.07 КФЗ.10 КФЗ.02 КФЗ.05	Освоєння основних текстів з сучасної філософії історії. Практичне освоєння методик визначення типу історичної свідомості тої чи іншої спільноти. Вільне володіння основною термінологією з сучасної філософії історії.
	Постмодерністська філософія історії та неконвенційні підходи в філософії історії		
Сучасний філософський інструментарій досліджень історичної пам'яті	Методологічний підхід до дослідження історичної пам'яті Моріса Гальбвакса та його послідовників у французькій філософській традиції	КФС.20 КФС.19 КФС.18 КФЗ.01 КФЗ.04 КФЗ.07 КФЗ.10	Розуміння змісту основних концепцій інтерпретації природи історичної пам'яті. Освоєння концепцій, що критикують дослідження історичної пам'яті. Засвоєння основних методик визначення стану історичної пам'яті.
	Методологічні напрацювання вивчення історичної пам'яті в контексті тоталітарного минулого		
Філософія та історія філософії	Історія філософії як галузь філософського знання: зміст, сутність, специфіка	КФС.02 КФС.06 КФС.20 КФЗ.01 ФЗ.04 КФЗ.05 КФЗ.08 К1.11 К1.12 КЗН.04 КЗН.06	Вміти самостійно досліджувати та професійно оцінювати нові тенденції розвитку історії філософії, виділяти в них елементи сталої традиції та сучасних новацій. Вміти здійснювати порівняльний аналіз розмаїття історико-філософських течій, враховувати їх соціокультурну, цивілізаційну, національну
	Основні напрямки історії філософії.		

			та інші специфікації. Вміти застосовувати на практиці культуру критичного, раціонального, дискурсивного, саморефлексивного мислення, яка стала результатом діалогу історико-філософських традицій.
Педагогіка вищої школи		КСО.03 КСО.07 КСО.12 КЗН.04 КЗН.09 К1.01 К1.08 К1.11 КФС.08 КФС.09 КФС.10	Знання основ методики проведення лекційних, семінарських, практичних занять. Володіння риторичними навичками викладача. Уміння формувати комунікацію зі студентами. Уміння розробляти навчальні програми, навчальні плани, методичні посібники.

Таблиця 4

Розподіл змісту освітньої програми, навчальний час за циклами підготовки, навчальними дисциплінами, практиками та шифри сформованих компетентностей

Назва навчальної дисципліни або практики	Кількість кредитів ЄКТС	Кількість годин	Семестр	Шифр компетентностей, що мають бути сформовані
І. Цикл загальної підготовки				
Історія, концепції та проблеми філософії	3	90	1	КСО.01 КСО.05 КСО.09 КЗН.11 КЗН.10 КЗН.07 КЗН.08 КЗН.06 КФС.14 КФС.16
Методологія та філософія наукових досліджень	3	90	1	КЗН.01 КЗН.03 КФС.02 КФС.11 КФС.12 КФС.13

English academic writing	6	180	1-4	КІ.02 КІ.03 КІ.06 КІ.12 КІ.13 КСО.03
Педагогічна практика	6	180	5-6	КСО.13 КСО.14 КСО.12 КСО.11 КСО.10 КСО.05 КСО.06 КІ.02 КСО.04
II. Цикл професійної підготовки				
Нормативні дисципліни				
Сучасні досягнення філософії	6	180	3-4	КФС.17 КФС.18 КФС.16 КФЗ.01 КФЗ.03 КФЗ.06 КЗН.01 КЗН.03
Управління проектами, програмами та охорона інтелектуальної власності	3	90	3	КСО.01 КСО.03 КСО.08 КСО.11 КСО.12 КЗН.07 КЗН.05 КІ.13 КФЗ.12 КФЗ.15
Методи наукових досліджень, аналіз та презентація результатів дослідження	3	90	3	КСО.01 КСО.02 КСО.03 КСО.04 КСО.08 КІ.04 КЗН.14
Професійна етика викладача та науковця	3	90	1	КЗН.12 КЗН.15 КСО.10 КСО.11 КФС.07
Дисципліни вільного вибору аспірантів				
Постнекласика та її	3	90	1-2	КФС.01 КФС.02

характерні ознаки				КФС.03 КФС.04 КФС.07 КФЗ.01 КЗН.01 КЗН.03
Постструктуралізм: методологічний ракурс аналізу				КФС.01 КФС.02 КФС.03 КФС.04 КФС.11 КФЗ.01 КФЗ.03 КЗН.01 КЗН.03
Стратегії розвитку сучасної філософської антропології та філософії культури	3	90	1-2	КФС.05 КФС.06 КФС.07 КФЗ.14 КФЗ.11 КФЗ.08 КФЗ.05 К1.02 КЗН.06
Методологія та стилістика філософського дослідження				КФС.11 КФС.12 КФС.13 КФЗ.010 КФЗ.07 К1.02
Методологія філософсько- історичного дослідження	3	90	1-2	КФС.20 КФС.19 КФС.18 КФЗ.01 КФЗ.04 КФЗ.07 КФЗ.10 КФЗ.02 КФЗ.05
Сучасний філософський інструментарій досліджень історичної пам'яті				КФС.20 КФС.19 КФС.18 КФЗ.01 КФЗ.04 КФЗ.07 КФЗ.10
Педагогіка вищої школи	3	90	3-4	КСО.03 КСО.07 КСО.12 КЗН.04

				КЗН.09 К1.01 К1.08 К1.11 КФС.08 КФС.09 КФС.10
Філософія та історія філософії				КФС.02 КФС.06 КФС.20 КФЗ.01 ФЗ.04 КФЗ.05 КФЗ.08 К1.11 К1.12 КЗН.04 КЗН.06

Таблиця 5

Розподіл змісту освітньої програми та максимальний навчальний час за циклами підготовки

Цикл підготовки	Навчальний час за циклами (кредитів ЄКТС /академ.годин)	%
1	2	3
Загальний час навчальної підготовки:	45/1350	100
Цикл загальної підготовки, в т.ч.	18/540	40
Нормативні дисципліни	18/540	40
Цикл професійної підготовки, в т.ч.	27/810	60
Нормативні дисципліни	15/450	33,3
Дисципліни вільного вибору аспірантів	12/360	26,7